

ایران در رقابت سیاسی هستند، ممکن است به‌عنوان تلاش ایران برای افزایش نفوذ خود در خاور میانه و تحت تأثیر قرار دادن افکار عمومی منطقه دیده شوند. در مقابل، در میان بخش‌هایی از جوامع مسلمان و کشورهای در حال توسعه که در برابر فشارهای غربی و استعمارگری قرار دارند، این مستندها ممکن است به‌عنوان روایت‌هایی از مقاومت در برابر ظلم و استعمار و نشانه‌ای از همبستگی اسلامی و ملی مورد استقبال قرار گیرند. این واکنش‌ها نشان‌دهنده تفاوت‌های ژرف در نحوه درک و پذیرش این مستندها بسته به موقعیت سیاسی و اجتماعی در سطح بین‌المللی است.

نتیجه‌گیری

این آثار به‌عنوان ابزارهای استراتژیک و رسانه‌ای نه تنها به‌منظور بازنمایی واقعیت‌های جنگی و انسانی در میدان‌های نبرد، بلکه برای تقویت و تبیین پیام‌های سیاسی، فرهنگی و دینی جمهوری اسلامی ایران در سطح جهانی طراحی شده‌اند. این مستندها با تأکید بر جنبه‌های مقاومتی و مبارزات ضد سلطه، سعی دارند تا نقش ایران را به‌عنوان حامی گروه‌های مقاومت و مبارز در برابر تهدیدات جهانی، به‌ویژه از سوی قدرت‌های استکباری، به‌طور مؤثر نمایش دهند. در داخل کشور، این مستندها نقش مهمی در تقویت همبستگی ملی، برجسته‌سازی هویت مقاومتی و ایجاد پشتوانه اجتماعی برای سیاست‌های خارجی ایران ایفا می‌کنند. این مستندها موجب افزایش انگیزه‌های ملی و دینی شده و مردم را در مواجهه با تهدیدات خارجی و چالش‌های منطقه‌ای متحدتر می‌سازند. اما در سطح بین‌المللی، واکنش‌ها به این تولیدات متفاوت است. در بسیاری از کشورهای غربی و عربی مخالف ایران، این مستندها اغلب به‌عنوان ابزارهای پروپاگاندای سیاسی و نمایشی از واقعیت‌ها شناخته می‌شوند. در مقابل، در جوامع مسلمان و کشورهای در حال توسعه که با چالش‌های مشابهی از قبیل سلطه‌گری و استعمار مواجه هستند، این مستندها به‌عنوان نمادهایی از مقاومت و همبستگی اسلامی مورد استقبال قرار می‌گیرند. در نهایت، می‌توان گفت که مستندهای ایرانی در محور مقاومت، علاوه بر نقش‌های فرهنگی و اجتماعی، به‌عنوان ابزارهای مؤثر دیپلماسی رسانه‌ای و فرهنگی ایران عمل کرده و در زمینه‌های مختلف، به‌ویژه در تقویت جایگاه ایران در صحنه‌های منطقه‌ای و جهانی، تأثیرگذارند. این تولیدات نه تنها در سطح داخلی موجب تحکیم باورهای ملی و مذهبی می‌شوند، بلکه در عرصه بین‌المللی نیز به‌عنوان یکی از ابزارهای مهم برای بازنمایی روایت‌های ایران در مواجهه با بحران‌ها و تحولات منطقه‌ای شناخته می‌شوند.

در سطح بین‌المللی، مستندهای ایرانی تولید شده در محور مقاومت با واکنش‌های مختلفی روبه‌رو می‌شوند. در بسیاری از کشورهای غربی، این مستندها به‌عنوان ابزار پروپاگاندای جمهوری اسلامی ایران شناخته می‌شوند

ایران ساخته می‌شوند. روایت‌هایی که در این مستندها به تصویر کشیده می‌شود، به‌ویژه در مورد مقاومت در برابر تهدیدات خارجی مانند اسرائیل و آمریکا، نقش ایران را در حمایت از گروه‌های مقاومت، همچون حزب‌الله و نیروهای سوریه‌ای، برجسته می‌کند. این نوع مستندها به‌عنوان ابزاری برای تبیین و تقویت سیاست‌های خارجی ایران عمل کرده و موجب افزایش حمایت عمومی از این سیاست‌ها می‌شود. همچنین، این مستندها می‌توانند همبستگی مذهبی و سیاسی مردم ایران را در مواجهه با بحران‌های منطقه‌ای تقویت کرده و روحیه ملی را بالا ببرند. با این حال، مستندهایی با این محتوای ایدئولوژیک ممکن است در داخل با انتقاداتی از سوی برخی جناح‌های سیاسی مواجه شوند که این رویکردهای حمایت‌گرایانه را تبلیغاتی و متأثر از دیدگاه‌های خاص حکومت می‌دانند و خواستار رویکردهای واقع‌بینانه‌تری در نمایش این وقایع هستند.

در سطح بین‌المللی، مستندهای ایرانی تولید شده در محور مقاومت با واکنش‌های مختلفی روبه‌رو می‌شوند. در بسیاری از کشورهای غربی، این مستندها به‌عنوان ابزار پروپاگاندای جمهوری اسلامی ایران شناخته می‌شوند و رسانه‌ها و تحلیلگران آن‌ها را به‌منزله تلاش‌های ایران برای تأثیرگذاری بر افکار عمومی جهانی و تثبیت موقعیت خود در منطقه می‌بینند. این مستندها به‌ویژه در کشورهای که با ایران در تضاد هستند، مانند ایالات متحده و برخی کشورهای عربی، با نقدهایی جدی روبه‌رو می‌شوند و به‌عنوان ابزارهای سیاسی برای توجیه و مشروعیت‌بخشی به سیاست‌های ایران در قبال گروه‌های مقاومت مطرح می‌شوند. همچنین، این مستندها در برخی کشورهای عربی که با

جمهوری اسلامی ایران نگاه می‌کنند و در بسیاری از موارد، این مستندها با تلاش برای نقد و رد روایت‌های ایرانی روبه‌رو می‌شوند. از سوی دیگر، مستندسازان ایرانی باید با چالش‌های مختلفی مانند سانسور و فشارهای سیاسی داخلی نیز مواجه شوند که ممکن است آزادی انتخاب موضوعات و زاویه دید را محدود کند.

ه) چالش‌های فرهنگی و زبانی: یکی دیگر از چالش‌های تولید مستند در این مناطق، مشکلات فرهنگی و زبانی است. تعامل با جوامع محلی و گروه‌های مختلف در مناطق جنگی نیازمند درک عمیق از فرهنگ، باورها و زبان آن‌ها است. در بسیاری از موارد، مستندسازان ایرانی باید با موانع زبانی و تفاوت‌های فرهنگی روبه‌رو شوند که می‌تواند تأثیر زیادی بر ارتباط با افراد محلی و توانایی آن‌ها برای ارائه اطلاعات دقیق داشته باشد. علاوه بر این، برخی از گروه‌های محلی ممکن است به دلیل پیشینه سیاسی و اجتماعی با حضور مستندسازان ایرانی احساس راحتی نکنند و از همکاری با آنان امتناع کنند.

و) چالش‌های اخلاقی و انسانی: در مستندسازی جنگ‌ها و بحران‌ها، مسائل اخلاقی و انسانی نیز یکی از مهم‌ترین چالش‌ها هستند. مستندسازان باید با دقت و حساسیت به مسائلی مانند احترام به حقوق انسانی، جلوگیری از سوءاستفاده از تصاویر آسیب‌دیده و احترام به زندگی خصوصی افراد توجه کنند. در مناطق جنگی، تصاویر از قربانیان جنگ، افراد آسیب‌دیده و خانه‌های ویران شده می‌توانند عواقب اخلاقی و روانی سنگینی داشته باشند. مستندسازان باید مراقب باشند که از این تصاویر به‌درستی و با احترام استفاده کنند و در عین حال، از استفاده تبلیغاتی یا دست‌کاری در تصاویر و واقعیت‌ها پرهیز کنند.

واکنش‌های داخلی و بین‌المللی

مستندهای تولیدی توسط مستندسازان ایرانی در مناطق محور مقاومت، به‌ویژه لبنان و سوریه، نقشی برجسته در روایت‌گری تحولات منطقه‌ای ایفا می‌کنند. این مستندها در کشورهای غربی و برخی کشورهای عربی، این مستندها غالباً به‌عنوان ابزار پروپاگاندای جمهوری اسلامی تلقی می‌شوند، در حالی که در میان برخی جوامع مسلمان و کشورهای منطقه‌ای، به‌عنوان روایت‌هایی از مقاومت و همبستگی مورد استقبال قرار می‌گیرند.

مستندهای تولیدی در محور مقاومت به‌ویژه در لبنان و سوریه، در داخل ایران تأثیرات عمیقی دارند. این مستندها به‌طور گسترده در راستای تقویت احساس همبستگی ملی و مذهبی میان مردم و دولت جمهوری اسلامی

